

# Németh Gábor-életútinterjú

**Készítette:** Rozsonits Tamás

**A beszélgetés időpontja:** 2023. augusztus 8, Biatorbágy, kiegészítve: 2024. augusztus 10., Budapest

Szerkesztett, tömörített, kiegészített, lábjegyzetelt változat.

**Rozsonits Tamás:**

Mikor és hol születél?

**Németh Gábor:**

1955. augusztus 29-én születtem Budapesten. Egy nővérem (Németh Lujza) és egy öcsém van (Németh Alajos).<sup>1</sup> Polgári családban nőttünk fel. Édesanyám gimnáziumi tanár volt, művészettörténetet, latint és németet tanított, két doktorátussal, édesapám jogi egyetemet végzett, a Ferihegyi Reptéren dolgozott mint fő diszpécser, ő volt a MALEV<sup>2</sup> „Lojzi bácsija”. Mellékesen szobrászkodott. A családom a művészetek szeretetében élt, a szüleink fontosnak tartották, hogy a gyerekeik zenét tanuljanak, így én hatéves koromtól csellózni kezdtem.

**Rozsonits Tamás:**

Szeretted zeneiskolába járni?

**Németh Gábor:**

Nagyon. A nővérem zongorázott, az öcsém hegedült. Öcsémmel azért néha a zeneiskola mellé jártunk, otthon persze megkérdezték, mi volt a zeneórán, mi meg hantáztunk egy nagyot. A szüleink néha bementek a zenedébe érdeklődni a fejlődésünkkel kapcsolatban, a tanárok közölték, hogy a gyerekeket éppen két hete látták utoljára... na, akkor jött otthon a szigorú felelősségre vonás.

**Rozsonits Tamás:**

Mennyire voltatok jó testvérek?

**Németh Gábor:**

Különbözünk egymástól, de máig jó testvérek vagyunk. Én nagyon bandázós voltam, Újpesten, ahol felnőttünk, állandóan csépeztük egymást a többiekkel a téren. Mindenféle gyerekcsínyt elkövettünk, ami belefért. Mozgalmas gyermekkorom volt.

**Rozsonits Tamás:**

Zenei tagozatos általános iskolába jártál?

**Németh Gábor:**

Nem, a gimnáziumban jártam biológia tagozatra. A sulit mellett meg persze a zeneiskolába. Először előkészítőként öt-hatéves korunk között egy évig csak szolfézásra, aztán kerültünk a hangszerek közelébe. Játsoztam az iskolai szimfonikus zenekarban is csellón, sőt, megnyertünk egy országos vetélkedőt is. Emlékszem, Debrecenben zajlott a döntő. Különbusszal mentünk. Nagy élmény volt. Otthon pedig

---

<sup>1</sup> Németh Alajos (1956) Máté Péter-díjas zeneszerző, basszusgitáros, a Bikini együttes vezetője, az Artisjus elnöke.

<sup>2</sup> MALEV: Magyar Légiközlekedési Vállalat – Magyarország nemzeti légitársasága volt 1946 és 2012 között.

egy kis kamarazenekarunk volt a testvéreimmel. Minden ünnepen játszottunk, a szüleink pedig áhítattal hallgatták.

**Rozsonits Tamás:**

Jó tanuló voltál?

**Németh Gábor:**

Ami érdekelt, abból jó, habár nem annyira szerettem iskolába járni. Aztán amikor dobolni tanultam, azt már imádtam!

**Rozsonits Tamás:**

Hogyan került be az életedbe a beat-rockzene?

**Németh Gábor:**

Szerintem pont úgy, mint másoknál. Tizennégy éves koromban már beatzenekarban játszottam.

**Rozsonits Tamás:**

Milyen hangszereken? Volt dobod?

**Németh Gábor:**

A nagyanyám edényeinek alját kiütöttem apám méregdrága vésőivel (tönkre is tettem őket), aztán vettem celofánt, vizesen kifeszítettem az edényekre, bekentem valamivel, hogy ne szakadjanak be olyan gyorsan, és így építettem magamnak egy kis dobfelszerelést. Lábgépet is készítettem, megfigyeltem, hogy néz ki, és egy tévés kartondoboz lett a nagydob. Mindezt gyerekként. Édesapámnak fantasztikus volt a kez ügyessége és a művészi meg a műszaki érzéke is, ezeket tőle örököltem. Gyakran néztem, ahogy farag (fával dolgozott), mert nagyon érdekelt. Megmutatom neked a szobrait, itt vannak a házamban. Persze, legjobban a dobolás vonzott, már akkor is. Nyolcadikban a szalagavatón játszott egy zenekar, a dobos egy sárga csillám színű Amati<sup>3</sup> püfölt, ami akkora élményt jelentett, hogy el sem tudom mondani! Vágytam korábban arra is, hogy az iskolai ünnepélyeken bevonuláskor én üthessem a kisdobot, de nem jutottam hozzá. Aztán a gim első osztályában alapítottunk egy zenekart, a gitáros srác jó módú családból származott, és az édesapja vett egy pergódobot, szintén sárga csillám színűt, tudod, azt a nagyon vékonyat (piccolo pergő, 3"-as). Náluk próbáltunk, be is indult a csapat.

**Rozsonits Tamás:**

Az öcséddel és Gidóval<sup>4</sup> is volt egy triótok, már a gimiben. Vele hogy jöttetek össze?

**Németh Gábor:**

Látod, erre nem is emlékszem, pedig így volt! Később Marschalkó Zolival<sup>5</sup> is volt egy zenekarunk, éppen most találtam erről a formációról egy fényképet. Nagyon szerettük és nagyon akartuk csinálni! Ez volt a mindenem! Tizenhat éves koromtól teljesen biztos voltam benne, hogy ezt a pályát választom. Még a buszon sem kapaszkodtam, annyira féltettem a csuklómat. Akkoriban kezdtem el borzalmasan sokat gyakorolni.

---

<sup>3</sup> Amati: Csehországban, Kraslicében 1948 óta működő hangszergyár.

<sup>4</sup> Gidófalvy Attila (1952) Máté Péter-díjas zeneszerző, zenész, médiaszemélyiség; a Karthago együttes billentyűse.

<sup>5</sup> Marschalkó Zoltán gitáros, az Óceán, a Beatrice, a Berki Team és a Kormorán tagja volt.

Napi nyolc órát, de még karácsonykor és szilveszterkor is! Reggel fél ötkor keltem, gyakoroltam hétig a konyhában, akkor még az egész család aludt. Nyolcra beértem a gimnáziumba. Volt ott is egy gumilapom, ha tehettem a szünetekben is elővettem. Elnézték nekem, mert szerettek a tanáraink és az osztálytársaim is. A tanítás után otthon megint gyakoroltam. Az érettségien is nagyon jó fejek voltak a tanáraink, például a matektanárom még súgott is. A Kilián György (ma Németh László) Gimnáziumba jártam Angyalföldön.

**Rozsonits Tamás:**

Kinél kezdtél dobolni tanulni?

**Németh Gábor:**

Tizenhat évesen megkerestem Kovács Gyulát,<sup>6</sup> hogy szeretnék nála tanulni, azt mondta, hogy nincs szabad hely, viszont az egyik kiváló tanítványa, Kakas József (később Kékesre változtatta a vezetéknévét) tanít, és keressem meg. Állati nagy mázlim volt. Megismertetett például Louie Bellson,<sup>7</sup> Gene Krupa<sup>8</sup> és Joe Morello<sup>9</sup> munkásságával. „Sodornak”, mondta mindegyikükre, ez egy dobos szleng kifejezés. Elhatároztam, hogy ezt megtanulom én is!

**Rozsonits Tamás:**

Mit szóltak ehhez a szüleid?

**Németh Gábor:**

Nem örültek... polgári családban „beat-jankóknak” hívták akkoriban a beatzenészeket. Azt hitték, majd kinövöm, leérettségizek biológia tagozaton, és például állatorvos leszek, mert mindig is imádtam az állatokat, voltak lovaim, kutyám most is van.

**Rozsonits Tamás:**

Milyen állatokat tartottál akkoriban?

**Németh Gábor:**

Gyerekkoromban volt egy pumi kutyám,<sup>10</sup> macskám és madaraim.

**Rozsonits Tamás:**

Kik voltak a hetvenes években a kedvenceid?

**Németh Gábor:**

Jimi Hendrix,<sup>11</sup> Deep Purple,<sup>12</sup> Grand Funk Railroad.<sup>13</sup> Ian Paice-t<sup>14</sup> nagyon szerettem. A *Made in Japan*<sup>15</sup> lemeztől a dobszólóját húszévesen hangról hangra leszedtem.

---

<sup>6</sup> Kovács Gyula (1927–1992) „Mr. Dob”, korának legismertebb dzsesszdobosa, a Bartók Béla Jazz Konzervatórium egyik alapító tanára.

<sup>7</sup> Louie Bellson (1924–2009) amerikai dzsesszdobos.

<sup>8</sup> Gene Krupa (1909–1973) amerikai dzsesszdobos.

<sup>9</sup> Joe Morello (1928–2011) amerikai dzsesszdobos.

<sup>10</sup> Pumi: őshonos magyar kutyafajta.

<sup>11</sup> Jimi Hendrix (1942–1970) amerikai gitáros, az elektromos gitározás megújítója.

<sup>12</sup> Deep Purple (1968) angol hard rock zenekar, a stílus egyik alapítója.

<sup>13</sup> Grand Funk Railroad (1968) amerikai rockzenekar.

<sup>14</sup> Ian Paice (1948) angol dobos, a Deep Purple alapító tagja.

<sup>15</sup> *Made in Japan*: a Deep Purple 1972-ben, Japánban rögzített dupla koncertalbuma; 1972 decemberében jelent meg.

Akkor az olyan újdonságnak számított, hogy csoda! Don Brewer,<sup>16</sup> a Grand Funk dobosa is nagy hatással volt rám. A dobszólóját szintén egy az egyben megtanultam, és tizenhat évesen játszottam a Munkásotthonban, ahol Radics Béla<sup>17</sup> klubja működött. Nagy szerencsém volt, hogy tudtam kottát írni és olvasni a csellótanulmányaimnak köszönhetően, így nem okozott gondot leírni ezeket a dobszólókat sem. Volt már egy szalagos magnóm, valahogy lelassítottuk, ez sokat segített. Mennyivel egyszerűbb lett volna, ha látom is, de hol volt még akkor VHS magnó vagy DVD?

**Rozsonits Tamás:**

Milyen volt akkoriban a klubélet?

**Németh Gábor:**

Élénk. Jártuk a klubokat az öcsémmel, néztük a többieket. Előfordult, hogy Bill<sup>18</sup> felhívott minket a színpadra a zenekarába, beszálltunk pár számra. Újpesten, a Dallos Ida Művelődési Házban is volt klubja. Láttuk a Locomotiv GT<sup>19</sup>-t még Blöróval,<sup>20</sup> Karesszal,<sup>21</sup> Bartával,<sup>22</sup> Picivel<sup>23</sup>. Izgalmas időszak volt! Jártunk Syriusra,<sup>24</sup> Rákfogóra,<sup>25</sup> szívtuk magunkba a zenét.

**Rozsonits Tamás:**

Kakas Józsi után...

**Németh Gábor:**

... következett Kovács Gyula. Először a magántanulója voltam, még a Murányi utcába jártam fel a lakására, aztán érettségi után (1973) rögtön felvettek a Liszt Ferenc Zeneművészeti Konzervatórium Jazz Tanszakára. Következett életem legszebb időszaka, szerintem a „legdurvább” osztályba kerültem. Pálmai Zoli,<sup>26</sup> Herpai Sanyi,<sup>27</sup> Postásy Juli,<sup>28</sup> Gőz Öcsi,<sup>29</sup> Dész Laci<sup>30</sup> és sorolhatnám. Előfordult, hogy egy-egy tanárunk sírva szaladt ki tőlünk az óráról. Nem bírtak velünk. Mindannyian megértük a pénzünket, de éjjel-nappal gyakoroltunk, és figyeltük egymást. Friedrich Karcsi<sup>31</sup>

---

<sup>16</sup> Don Brewer (1948) amerikai dobos, énekes, a Grand Funk Railroad együttes tagja.

<sup>17</sup> Radics Béla (1946–1982) gitáros, az Atlantis, a Sakk-Matt, a Tűzkerék és a Taurus tagja volt mások mellett.

<sup>18</sup> Deák Bill Gyula (1948) énekes; a Sztár, a Napsugár, a Wanderers, a Loyd és a Hobo Blues Band énekese volt, 1984 óta szólista.

<sup>19</sup> A Locomotiv GT 1971 és 2016 között működő rockzenekar; a magyar rockélet egyik legnagyobb hatású zenekara.

<sup>20</sup> Laux József (Blöró) (1943–2016) rockdobos, menedzser és könyvkiadó, az Omega és a Locomotiv GT zenekarvezető dobosa volt.

<sup>21</sup> Frenreisz Károly (1946) Kossuth-díjas rockzenész, basszusgitáros, zeneszerző; a Metro tagja volt, a Locomotiv GT és a Skorpió alapító tagja.

<sup>22</sup> Barta Tamás (1948–1982) gitáros, énekes, zeneszerző, a Syconor, a Hungaria és a Locomotiv GT tagja volt.

<sup>23</sup> Presser Gábor (1948) Kossuth-, Liszt- és Erkel Ferenc-díjas előadóművész, zeneszerző, énekes, szövegíró. A Scampolo, az Omega és a Locomotiv GT tagja volt.

<sup>24</sup> A Syrius (1962–1978) egyedi hangzású progresszív rockzenekar.

<sup>25</sup> A Rákfogó az 1970-es évek elején alakult progresszív dzsessz-rock zenekar.

<sup>26</sup> Pálmai Zoltán (1954) rockdobos, többek között a Theátrum, a P. Mobil, az Új Illés, a Hobo Blues Band és a Beatrice tagja volt.

<sup>27</sup> Herpai Sándor (1954–2014) rockdobos, a V'73, a V' Moto-Rock, a Barbaró és a Kormorán tagja volt.

<sup>28</sup> Postásy Júlia (1955) énekesnő.

<sup>29</sup> Gőz László (1954) dzsessz-zenész, harsonaművész, tanár.

<sup>30</sup> Dész László (1954) Kossuth- és Liszt Ferenc díjas dzsessz-zenész, szaxofonművész; a Dimenzió és a Trió Stendhal tagja volt, ma szólista.

<sup>31</sup> Friedrich Károly (1948) dzsessz-zenész, harsonaművész, tanár.

egyszer behozta Billy Cobham<sup>32</sup> *Spectrum*<sup>33</sup> című lemezét. Akkoriban jelent meg. Attól azonnal elájult minden dobos.

**Rozsonits Tamás:**

Milyen zenekarokban játszottál akkor?

**Németh Gábor:**

Konzi alatt a Theátrumban.<sup>34</sup> Három évig velük voltam, aztán a Deák Big Band<sup>35</sup> következett. Jó iskola volt. Egy szűkített változata is létezett: három fúvós, zongora, basszusgitár, gitár és dob. Ezzel a formációval vettük fel rengeteg rajzfilmsorozat zenéjét.

**Rozsonits Tamás:**

Hogyan kerültél az Apostol zenekarba?

**Németh Gábor:**

Gábor Pista, a szaxofonosuk vitt be, mert éppen megüresedett a poszt. Addigra engem a Theátrum miatt már némileg ismert a szakma. Az Apostol műsora két részből állt: az elsőben komoly fúziós dzsessz-rock, a másodikban pedig a legnagyobb slágerek.

**Rozsonits Tamás:**

Milyen márkájú hangszereken játszottál az Apostolban?

**Németh Gábor:**

Egy hatalmas, két nagydobos Dubánom volt akkor, 26"-os lábdobokkal. Az egész mikrobust elfoglalta szinte... két felső és két állótamos cucc volt. Az én elképzeléseim szerint gyártotta le Dubán Mester.<sup>36</sup> Egy időben én voltam a Dubán hangszerek képviselője, több felszerelést is készítettem nekem idősebb Dubán Dezső. Legendás volt még a tükörcserepekkel teleragasztott dobom is, ami mindenkinek elvágta a kezét, aki csak hozzáért, viszont baromi jól nézett ki megvilágítva. A könyökdobok is a nevemhez kötődnek.

**Rozsonits Tamás:**

Milyen dobbőröket lehetett akkoriban kapni?

**Németh Gábor:**

Premier<sup>37</sup> Everplayt, a rücskös festettet.

**Rozsonits Tamás:**

Cintányérok tekintetében mi volt a helyzet?

---

<sup>32</sup> Billy Cobham (1944) panamai születésű amerikai dzsesszdobos, a fúziós dzsesszdobolás egyik legnagyobb hatású alakja.

<sup>33</sup> *Spectrum* (1973. 10. 01): Billy Cobham debütáló szólólemeze, a fúziós rock egyik alapvető műve.

<sup>34</sup> Theátrum. 1972-ben alapított, folyamatosan cserélődő tagságú zenekar, amely stílusában ötvözte a klasszikus, a dzsessz és a rockzenét.

<sup>35</sup> A Deák Big Band Deák Tamás karmester, trombitás által alapított big band.

<sup>36</sup> Idősebb Dubán Dezső. Lásd bővebben [ezen a linken](#).

<sup>37</sup> Premier Percussion: 1922-ben, Kibworth városában alapított angol hangszergyár, elsősorban dobokat és kiegészítőket készítettek.

**Németh Gábor:**

Na, az siralmas volt, valami olcsó, rossz minőségű tányérokat használtam akkoriban, másra nem volt pénzem.

**Rozsonits Tamás:**

Milyen pergőt használtál?

**Németh Gábor:**

Dubánt, egy 6 1/2 X 14-es acél testűt. Egy műanyag bütyök volt a sodronyváltó végén.

**Rozsonits Tamás:**

Mikor és hogyan kerültél a Skorpióba,<sup>38</sup> ezzel a zenekarok első ligájába?

**Németh Gábor:**

Papp Gyula<sup>39</sup> megjelent egy Apostol-bulin, odalépett hozzám a végén, és azt mondta: „Gabika, kéne jönni a Skorpióba!” Mondtam neki: „Már rohanok is!” És már ott is voltam. Ez 1976 áprilisában történt, tulajdonképpen ott kezdődött a valódi pályafutásom.

**Rozsonits Tamás:**

Miután Fekete Gábor<sup>40</sup> disszidált. Az első ligás zenekarokba kizárólag „kihalásos alapon” lehetett bekerülni.

**Németh Gábor:**

Így van... azt tudod, hogy én is akartam disszidálni?

**Rozsonits Tamás:**

Nem. Mikor?

**Németh Gábor:**

Még a konzi alatt, egy harsonás osztálytársammal. Megszerveztük, aztán mégsem indultunk el. Ha elhagytam volna az országot, az öcsém, aki akkor már a Mini együttesben<sup>41</sup> játszott, és rengeteget utaztak, nem kapott volna útlevelet. A családom többi tagját is meghurcolták volna.

**Rozsonits Tamás:**

Holott, ha akkor kijutsz, világsztár lehettél volna.

**Németh Gábor:**

Benne volt a lehetősége, ugyanis nem vakon vágtunk bele. Hívott a Ludwig cég, a levelüket máig őrzöm. A Debreceni Jazz Napokon játszottunk a Deák Big Banddel. A koncertet a Magyar Rádió felvette. Az ezen hallható dobszólómat kiküldtem Chicagóba a cégnek. Postafordultával válaszoltak, hogy ez nagyon jó, szívesen látnának.

---

<sup>38</sup> Skorpió (1973) rockzenekar, hazánk harmadik szupergruppja..

<sup>39</sup> Papp Gyula (1951) billentyűs, zeneszerző.

<sup>40</sup> Fekete Gábor a Hungaria, a ZéGé és a Skorpió dobosa volt.

<sup>41</sup> Mini (1968) underground rhythm & blues zenekarként indult Török Ádám vezetésével, később fúziós zenét játszó együttes.

**Rozsonits Tamás:**

Maradtál itthon, viszont a Skorpió tagjaként bekerültél a zenész NB I-be.

**Németh Gábor:**

Így van...

**Rozsonits Tamás:**

A Skorpióbeli előddel, Fekete Gabival milyen volt a viszonyod?

**Németh Gábor:**

Jó! Állandóan néztük egymást a koncerteken. Három évig egyfolytában együtt játszottunk. Az Országos Rendező Iroda (ORI)<sup>42</sup> központi műsoraiban nyaranta a Theátrum volt a Skorpió előzenekara.

**Rozsonits Tamás:**

1976-ban kiségtetted a Locomotiv GT-t is. Tudták, kit kell hívni!

**Németh Gábor:**

Egyik reggel otthon arra ébredtem, hogy Pici kelteget: „Ébredj Gabika, indulunk Berlinbe!” Mondom: „Karesszal megbeszélted ezt?” Mire ő: „Persze!” Akkoriban még létezett a bandahűség és a fegyelem. Kértem, adjon legalább egy lemezt, hogy megismerjem a műsort estig, de azt mondta: „Nem kell az neked, fogod te tudni!” Nagyjából ismertem a dalaikat, mindig kimentem a Tabánba május elsején. Nem volt egy próba sem: repülőre szálltunk, este a színpadon beszámoltam, és hiba nélkül lejátszottuk a bulit.

**Rozsonits Tamás:**

Olvastam, hogy szerették volna, ha maradsz.

**Németh Gábor:**

Jól éreztem magam a Skorpióban, rengeteget játszottunk, egész Európában, szerintem világszínvonalon! Pici viszont akkor merült el nagyon a színházi világban, és az LGT emiatt egy darabig kisebb fordulaton pörgött. Másrészt akkoriban nem lehetett ugrálni, mint ma, hogy „Szevasztok, Karesz, átmentem a Picihez!” Szóba sem kerülhetett ilyesmi! Az ORI is azonnal elvette volna a működési engedélyemet.

**Rozsonits Tamás:**

Mikor szereztél ORI-vizsgát?

**Németh Gábor:**

Már 1973-ban a Theátrumban, de a vizsga csak formalitás volt. Tanult zenészek voltunk mindannyian. Nagyon képzettek.

**Rozsonits Tamás:**

Mi volt a munkamódszer a Skorpióban a lemezkészítés idején?

---

<sup>42</sup> Országos Rendező Iroda (1958–1991) a belföldi könnyűzenei koncertek és műsoros előadások szervezésével megbízott állami szervezet volt a Kádár-korszakban.

**Németh Gábor:**

Elkezdünk próbálni egy-egy új lemezre, mindenki hozta az ötleteit, aztán ha valami megtetszett, abból alakult ki a dal, és egyből fel is vettük.

**Rozsonits Tamás:**

Az akkori mezőnyben (1973–1979), az első ligában (Omega, Bergendy<sup>43</sup>, Locomotiv GT, Skorpió, Fonográf,<sup>44</sup> Piramis,<sup>45</sup> Generál,<sup>46</sup> V' Moto-Rock<sup>47</sup>) a Skorpió azzal tűnt ki a többi zenekar közül, hogy a hangszeres játékosok tekintetében nem volt gyenge pontja: minden zenész a hangszere virtuózának számított, míg máshol ez nem volt teljesen így. Nekem a szövegekkel sem volt problémám, amiért a Skorpiót páran bírálták.

**Németh Gábor:**

Karesz ilyen: bohém, halál laza, baromi jó a hangszerén és profi menedzser. Nem sokan voltak hozzá hasonlók, rengeteget tanultunk tőle. Nem mellesleg több nyelven folyékonyan beszél. Nagyon sokat koncerteztünk, többnyire külföldön. Talán túl sokat is. Képzeld el, milyen az, hogy negyven nap alatt játszol hatvan-hetven bulit például Lengyelországban. Naponta többet is. Bele lehet szokni, de nehéz. Teljes önellátás, előre gondoskodni a kajáról. A koncertek végére zárva volt minden étterem és üzlet, nem úgy, mint ma. Magunk mostuk a szennyes ruháinkat a szállodai mosdókban: beáztat, kimos, kitereget, a több öltözet fellépő ruha kiszellőztet, hogy elegánsan tudjunk megjelenni, mert mi arra is odafigyeltünk.

**Rozsonits Tamás:**

Sokat játszottatok Nyugaton is, például 1978-ban Finnországban, Turkuban, a Ruisrock Fesztiválon Jukka Tolonen,<sup>48</sup> a Boomtown Rats<sup>49</sup> és a Uriah Heep<sup>50</sup> társaságában. Ott „szeretett beléd” Bill Carson.<sup>51</sup>

**Németh Gábor:**

A fekete dobos... jött velünk aztán Németországba, pont befért Karesz Mercedesébe. Más volt a légkör! Jukka Tolonen egy nagyon híres finn dzsesszgitáros, a műsorában kapott egy dobszólót Bill, nagyon tetszett. Van egy ritmus, amit a szólója közben felgyorsított, azt tőle lestem el, és beépítettem a sajátomba. Mai napig játszom, és minden alkalommal hatalmas sikert arat! Lehet közben tapsoltatni, nagyon élvezi a közönség. Utánuk következett a Skorpió és én, a dobszólómmal. Az pedig Billnek tetszett nagyon. Azonnal haverok lettünk. Másnap megjelent egy cikk a fesztivál

---

<sup>43</sup> A Bergendy-együttes 1958-ban alakult zenekar, a fénykoruk a 1969–1977 közötti időszakra tehető. Nevüket az alapító Bergendy fivérekéről kapták.

<sup>44</sup> A Fonográf 1974-ben alakult zenekar; a Szörényi fivérek és Bródy János zenekara az Illés feloszlása után

<sup>45</sup> A Piramis 1975-ben alakult rockzenekar. Som Lajos alapította, Révész Sándor énekes csatlakozása után példátlan sikerrel működtek.

<sup>46</sup> A Generál 1975-ben alakult zenekar. Pályafutásuk két korszakra bontható: a „kölyök” Generál Révész Sándorral, és a második korszak Horváth Charlie-val.

<sup>47</sup> A V' Moto-Rock 1977-ben alakult rockzenekar. Demjén Ferenc alapította a V'73 tagjaival és Menyhárt Jánossal.

<sup>48</sup> Jukka Tolonen (1952) finn dzsesszgitáros.

<sup>49</sup> The Boomtown Rats (1975–1986) ír újhullámos zenekar, vezetője Bod Geldof, a Live Aid szervezője.

<sup>50</sup> Uriah Heep (1969) angol hard rock zenekar.

<sup>51</sup> Bill Carson (1955) amerikai dobos és filmszínész.

összes zenekaráról és a Skorpió kapcsán kiemelte a szerző, hogy a fiatal magyar dobos csodát tett! 1978-ban! Elég hosszan írt rólam a cikkben.

**Rozsonits Tamás:**

A Skorpióban (1976–79) és a Dinamit elején (1979–82) egy monumentális, két nagydobos, átlátszó, (ittthon tévesen üvegdobnak titulált) világoskék Ludwig Blue Vistalte felszerelésed volt Ludwig állványzattal, Speed King pedálokkal, számos kiegészítővel és Paiste<sup>52</sup> cintányérokkal. Hol vetted azt a dobot?

**Németh Gábor:**

Karesz intézte az alapcuccot Nyugat-Németországban, egy vendéglátós zenész segítségével, aki vámmentesen hozhatott be hangszereket. Kellett még vennem egy állótamot és egy másik lábdobot is, extrában. Ez 1976-ban 90 000 Ft-ba került.

**Rozsonits Tamás:**

Emlékszem, a Ludwigot kibővítetted könyökdobokkal, roto-tomokkal, timbalesekkel<sup>53</sup> is.

**Németh Gábor:**

És mindent használtam is! A roto-tomokat<sup>54</sup> nagyon szerettem, a Ludwig Super Sensitive pergőt meg egyenesen imádtam! Az a sodronyváltó! Annyit dolgozott az a pergő, hogy a végére eltört a kávája. Cseresznyés Gyula, Cserkó volt a dob-roadom, azóta sem rakta úgy össze a dobomat senki, mint ő. Volt összehajtható saját dob-dobogóm is, azt a Vígszínház díszletesei készítették.

**Rozsonits Tamás:**

A Skorpió feloszlása előtt pár hónappal, 1978. decemberében vettétek fel Svédországban a *The Run* című, angol nyelvű lemezeteket. Miért nem lett annak ott folytatása?

**Németh Gábor:**

Már akkoriban is iszonyú pénzbe került Nyugaton egy zenekar befuttatása. Nem úgy van, hogy kiröppen Magyarországról egy jó zenekar, és ott valaki beletesz félmillió dollárt. Nem állt pénz a produkció mögött, ezért nem jutottunk semmire. Ott nincs mutyi, mint a hazai viszonyrendszerben.

**Rozsonits Tamás:**

Amikor a Dinamit<sup>55</sup> tagságát terveztétek, adott volt, hogy az öcsédet hívod basszusgitározni, viszont az énekesi posztra több jelöltetek is volt: Vikidál Gyula<sup>56</sup> (P. Mobil), Révész Sándor<sup>57</sup> (Piramis), Horváth Charlie<sup>58</sup> (Generál) és Tunyogi Péter<sup>59</sup> (Beton, Corona).

**Németh Gábor:**

---

<sup>52</sup> A Paiste (1906) svájci hangszergyártó cég, a cintányérjai a világ legjobbjai közé tartoznak.

<sup>53</sup> Timbales: brazil eredetű, páros, fém testű tom-tomok, kizárólag felső bőrrrel szerelve.

<sup>54</sup> Rototom: speciálisan, alul forgatva megszólaltatható test nélküli dob.

<sup>55</sup> A Dinamit (1979) a Skorpió, a P. Mobil és a Mini tagjai által alapított rockzenekar.

<sup>56</sup> Vikidál Gyula (1948) Liszt Ferenc- és kétszeres eMeRTon-díjas rockénekes.

<sup>57</sup> Révész Sándor (1953) eMeRTon-díjas rockénekes.

<sup>58</sup> Horváth Charlie (1947) Liszt Ferenc-díjas énekes.

<sup>59</sup> Tunyogi Péter (1947–2008) rockénekes.

Ha jól emlékszem, Tunyó neve nem merült fel, de a többieké valóban. Kitaláltuk, hogy milyen stílus felé haladjunk, és ahhoz Vikidál Gyuszi hangja illett a legjobban. Világszínvonalon énekelt, és abban a korszakban ő volt a legnépszerűbb frontember. Nem mellesleg jó szövegeket írt.

**Rozsonits Tamás:**

Honnan jött a zenekar neve?

**Németh Gábor:**

Össze-vissza dobálóztunk mindenféle nevekkal, végül Erdős Péter dr.<sup>60</sup> ezt javasolta, nekünk pedig azonnal megtetszett.

**Rozsonits Tamás:**

A megalakulás után nagyon gyorsan megírtatok a zenekar első műsorának dalait ütősebbnél ütősebb számokkal, sőt, még a bemutatkozó koncert előtt egyszerre négy dalot is megjelent két kislemezen, amire addig még nem volt példa, ráadásul olyan hangzással, ami mai füllel is etalonnak számít, Kovács Görgy<sup>61</sup> hangmérnök közreműködésével. Rátok sütötték, hogy „államilag támogatott rockzenekar”.

**Németh Gábor:**

Ami egy hatalmas hülyeség! Mi addig már rengeteg lemezt készítettünk, úgy gondolom, megérdemeltük az előzetes bizalmat a Magyar Hanglemezgyártó Vállalattól. Amit kaptunk, az egy színes plakát volt, talán kétezer példányban, de akkor az összes első ligás zenekar megkapta ezt a lehetőséget. Végül is, a saját termékeiket reklámoztuk. Az, hogy „államilag támogatott zenekar”, máshonnan ered. A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség, vagyis a KISZ hetilapjában, a Magyar Ifjúságban és havi periodikájában, az *Ifjúsági Magazin*ban jelent meg ez folyamatosan, azzal kiegészítve, hogy Vikidál áruló, míg más zenekarról szinte havonta közöltek közép-színes poszttert, ne is nevezzük meg, kik voltak ők. Más lapokban is kikezdték minket, holott a közönség szeretett, és tömegével jártak a koncertjeinkre, vették a lemezeinket. Bizonyos érdekkörök mozgatták hátulról a szálakat bosszúból és más okokból.

**Rozsonits Tamás:**

Mindannyian mellre szívtátok?

**Németh Gábor:**

Nem esett jól, de Vikidál Gyuszit valóban érzékenyen érintette, hiszen őt nevesítették is. Rajta verték el a port. A koncertjeinken is rendszeresen feltűnt tíz-húsz srác az első sorban, akik folyamatosan üvöltötték az arcába, hogy: „Áruló, áruló!” Egy idő után emiatt aztán a zenekarban is rossz lett a hangulat. Még egy gondolat az „állami támogatással” kapcsolatban. dr. Erdős Péter nem szólt bele az alakuláskor, hogy ki legyen az énekes, hogy kapjuk ki Gyulát a P. Mobilból, dehogy! Gondolj bele: a Dinamit feloszlás után szó nélkül hagyta, hogy az első számú ellenségével, Nagy Feróval<sup>62</sup> (Beatrice) alapítsuk meg a Bikinit. Aztán Feró szövegei is simán átmentek a Sanzonbizottságon, pedig hallgassuk csak meg, miről szólnak. A Dinamit első nagylemeze 1980-ban jelent meg, rá egy évre a P. Mobil első nagylemeze is a

---

<sup>60</sup> Dr. Erdős Péter (1925–1990) jogász, a Magyar hanglemezgyártó Vállalat márkamenedzsere.

<sup>61</sup> Kovács György (1942) Balázs Béla-díjas hangmérnök.

<sup>62</sup> Nagy Feró (1946) Kossuth-díjas rockénekes, dalszövegíró.

boltokban volt már. Szóval: rosszindulatú megnyilvánulások tömkelege tette tönkre a Dinamit együttest, odáig fajultak a dolgok.

**Rozsonits Tamás:**

1979. július 28-án, az agárdi Popstrandon volt a hivatalos bemutatkozó koncertetek, bár előtte volt pár „titkos” bejátszó buli. Nagyok kiforrott produkcióval jelentkeztetek... (A Szerző is jelen volt.)

**Németh Gábor:**

Minden nap próbáltuk előtte hónapokig. Mindenki hozta az ötleteit, és közösen raktuk össze a számokat. A szövegeket Vikidál Gyuszi írta általában, Csiga Sanyival<sup>63</sup> karöltve. A legegésztőbb történet, hogy egyik nap megszületett a *Tinédzser dal* zenéje, másnap reggelre Gyula hozta a kész szöveget abban a formában, ahogy ma ismerjük. Ha ő nekidurálja magát, abból nagyon jó dolgok szülehetnek. Aztán a saját szövegeit olyan hitelesen interpretálta, hogy mindenki tátott szájjal nézte. Nagyon nem mindegy, hogy kinek a szájából mi szólal meg, minden előadó más és más.

**Rozsonits Tamás:**

Rengeteget játszottatok. Mindenhova elmentetek, ahova csak hívtak?

**Németh Gábor:**

Előfordult, hogy egy négyszáz fős lélekszámú kis falu ötszáz személyes művelődési házát egy nap alatt kétszer megtöltöttük. Hatkor és nyolckor. Úgy jöttek a koncertre a gyerekek, mint a hangyák az egész környékről. Eszelős volt!

**Rozsonits Tamás:**

A második nagylemez előtt csatlakozott a zenekarhoz Lugosi Laci (ex-Beatrice). Hogyan került közétek?

**Németh Gábor:**

Az öcsém hatalmas Beatrice-fan volt, járt a koncertjeikre, aztán amikor a Ricében beütött a krach, áthívta hozzánk.

**Rozsonits Tamás:**

Második nagylemezetek, *A híd* mai füllel hallgatva is egy előremutató, elképesztően jó lemez, bitang hangzással, ismét Kovács Gyuri hangmérnökkel. 1981 nyarán zajlott lemezbemutató turné, aztán a Dinamit a Magyar Televízió *Pulzus* című műsorában, 1982 januárjában bejelentette a feloszlását. Ez megviselt?

**Németh Gábor:**

Ha egyszer így kellett történnie, akkor így lett. Mentünk mindig tovább, jött helyette más. Nem rajtunk múlt, így alakult, éppen ezért döntöttünk akkor úgy, hogy ennyi volt. Az öcsém, Totya, meg én<sup>64</sup> maradtunk együtt. Lojzi ötlete volt, hogy hívjuk el Nagy Ferót. Vedres Józsi<sup>65</sup> is beszállt a csapatba.

**Rozsonits Tamás:**

---

<sup>63</sup> Csiga Sándor (1955–2022) dalszövegíró, pilóta.

<sup>64</sup> Szűcs Antal Gábor (1950) gitáros, dalszerző.

<sup>65</sup> Vedres József: gitáros, a Bikini és a Telegram tagja volt.

Szűcs Judit<sup>66</sup> második lemeze miatt is kaptatok hideget-meleget, holott más országokban bevett dolog, hogy rockzenekarok stúdiózenészként egyéb műfajban is dolgoznak, gondoljunk a Toto<sup>67</sup> zenekarra például.

**Németh Gábor:**

Abban az időben divat volt minket szekálni. Irigységből fakadt, mi csak röhögtünk rajta. Pozsonyban, egy nagyon jó stúdióban vettük fel Jutka lemezét, jó fejek voltak a hangmérnökök, pillanatok alatt végeztünk, jó dalokat írtunk, jól feljátszottuk, jól szólt a lemez, nem is értem, mi volt ezzel a bajuk.

**Rozsonits Tamás:**

Hol jártatok a Dinamittal külföldön?

**Németh Gábor:**

Csehszlovákiában, Kelet-Németországban, a Szovjetunióban, és Romániában.

**Rozsonits Tamás:**

A Dinamit feloszlása után hogyan kezdtétek el a Bikinit Nagy Feróval, aki renitens volt dr. Erdős Péter szemében?

**Németh Gábor:**

Próba szerencse alapon. Mi az öcsémmel és Totyával nem voltunk rossz viszonyban Erdőssel.

**Rozsonits Tamás:**

Megosztó személyiségnek számított, ti viszont elképesztően sok lemezt vettetek fel.

**Németh Gábor:**

Valóban, ez így történt. Rengeteg hanglemez és rádiófelvétel fűződik hozzánk.

**Rozsonits Tamás:**

Összegyűjtötted valaha?

**Németh Gábor:**

Dehogy! Mindig a jövő érdekelt. Bevallom, mára azért sajnálom egy picit. Például a debreceni dobszólóm, ami talán a Magyar Rádió archívumában fellelhető.

**Rozsonits Tamás:**

Figyeltél arra, mi a trend a világban? Naprakészen?

**Németh Gábor:**

Érdekelt, persze. Akkoriban nem osztotta meg a figyelmemet semmi, ma a rengeteg papírmunka hatalmas gát. Akkor csak a dobolás számított. Hívtak is mindenhova, ismertek. A Magyar Hanglemezgyártó Vállalatnál én voltam „A Dobos”. Nekem szóltak mindig először, ha adódott egy felvétel. És a Magyar Rádióban is. Az volt a szlogen, ha én ráérek, hála istennek nem lesz probléma a dobbal.

**Rozsonits Tamás:**

---

<sup>66</sup> Szűcs Judith (1953) énekesnő.

<sup>67</sup> Toto (1977) amerikai rockzenekar.

Erről éppen itt Kovács György hangmérnök is mesélt... de vissza Erdős doktorra. Te hogyan emlékszel rá?

**Németh Gábor:**

Nagyon megosztó figura volt, ráadásul ami a szívéen, az a száján. Amit gondolt, azt azonnal elmondta. Nagyon szeretett mesélni és oktatni. Én szívesen hallgattam, mert jó meglátásai voltak. Volt annak értelme, amit közölt. A más zenekarokkal való viszonyáról nekem soha nem beszélt. Azt hangsúlyozta, hogy neki is vannak főnökei, és rend kell, hogy legyen. A káosz nemcsak neki és a Lemezgyárnak, de az ORI-nak és a többi cégnek sem tesz jót. Egészen más volt a helyzet abban a rendszerben. Ma azt mondhatod, amit akarsz. Akkor nem tehetted ezt meg. Azt kellett mondani, amit ők akartak hallani. A Dinamit együttest sokan szidták, már akkor, amikor még nem is játszottunk, Erdős doktor nyugtatott: „Gyerekek, az ellenreklám is reklám.” Nem jött be. Többek között ez okozta a Dinamit feloszlását.

**Rozsonits Tamás:**

Hasonló volt a helyzet a Nagy Feró és a Bikini (Ős-Bikini) megalakulásakor is?

**Németh Gábor:**

Mikor először mentünk be hozzá az új zenekar ötletével, már vittük magunkkal Ferót, aki akkoriban nem léphetett fel Budapesten, mert mindenhol kitiltották. Erdős (aki erősen raccsolt) azt mondta: „Gyehekek, én nagyon széhetem a Fehót! Káh, hogy fasiszta!” Hosszasan beszélgettünk, mire Péter Feróhoz: „Emlékszel, Fehókám? Csak azt az egy-két szót késtem, hogy változtasd meg! És lett volna lemez.” Ugyanez játszódott le Schuster Lórinál<sup>68</sup> is. 1981-re megváltoztatta azt a pár szót, és megjelent az első lemezük, az első Bikini-lemez pedig 1983-ban. Aknamunkával tönkretették a Dinamitot, miközben titokban behódoltak, és lett lemezük. Közéjük tartozott Hobo<sup>69</sup> is. De ez is mindegy már. Dr. Erdős nem gördített akadályt, és elindult a Bikini. Botrányok nélkül, mert minek az, ha anélkül is megy? Mi jól zenéltünk. A botrány azoknak kell, akik nem képesek erre, csak az segíthet rajtuk. Ilyen egyszerű.

**Rozsonits Tamás:**

Benneteket dr. Erdős nem akart a Neoton Famíliába csábítani?

**Németh Gábor:**

Dehogynem! Hiába mondtam neki, hogy az a zenekar úgy jó, ahogy van, nem kell lecserélni senkit.

**Rozsonits Tamás:**

Nagy Feró miért hagyta el a Bikinit?

**Németh Gábor:**

Mert megkértem rá. Akkoriban (1986) állította színpadra a kecskeméti Katona József Színház a *Hamletet*. Feró elhatározta, hogy színész is lesz... figyelmeztettük, hogy belebukik, úgy is történt. Azt akarta, hogy mi majd a zenekari árokban játsszuk a darab zenei alapját, ő meg fent a színpadon a főszerepet. Elköszöntünk tőle. Ennek azért voltak előzményei, például, hogy a Bikini műsorába behozott Beatrice-nótákat, már rögtön az első bulin. Totya és én csak néztünk rá: mit keresnek itt ezek a dalok? Ez

---

<sup>68</sup> Schuster Lóránt (1949) a P. Mobil együttes vezetője.

<sup>69</sup> Hobo: Földes László (1945) Kossuth-díjas énekes, szövegíró, a Hobo Blues Band alapítója.

nem az a zenekar! Ferót arra az időre már szinte elfelejtette a közönség. Az első bulin két-három ember lézengett a nézőtéren, holott hatalmas betűkkel állt a plakáton, hogy Nagy Feró és a Bikini. A szakítás után jött D. Nagy Lajos<sup>70</sup>.

**Rozsonits Tamás:**

Te miért léptél ki a saját zenekarodból?

**Németh Gábor:**

Annak sok összetevője volt. Volt egy óriási hang- és fénycuccom, talán a legnagyobb itthon abban az időben. Teherautóm, embereim. Rengeteget dolgoztunk. Hatalmas rendezvényeken, például a Hősök terén is. Azon a nyáron az én felszerelésem működött Szegeden is, a Dóm téren. A zenésztársaim elkezdtek megjegyzéseket tenni, hogy miért nem kizárólag a zenekar ügyeivel foglalkozom? Miközben elintéztem az új nagylemezt, voltak bulik is, igaz, nem annyira sok, dehát Feróval sem azonnal robbantunk be. Megvan ennek az íve és az ideje. Egy idő után besokalltam, és azt mondtam: „Tudjátok, mit? Akkor ettől kezdve csináljátok ti!” Ezután kerültem a Kormoránba,<sup>71</sup> és hangosítottam továbbra is. Erről szól az egész életem: ha valami abbamarad, azonnal váltok. Nálam ez nem probléma. A Kormoránban nagyon jól éreztem magam. Velük is felvettem egy jó lemezt Csehszlovákiában.

**Rozsonits Tamás:**

Arról legendák terjednek, ahogy te behangolsz egy dobfelszerelést.

**Németh Gábor:**

Halmos Bélától lestem el, még a Deák Big Bandben. Neki egy gyönyörű, cirmos színű (amikor a sötétszürke világos szürkébe megy át) Ludwig dobja volt, és úgy szóltak a tamjai és az egész felszerelés, hogy az fantasztikus! Béla úgy hangolta a hangszerét, hogy leengedte a felső bőrt. Elmesélte, hogy amikor az USA-ban jártak (1974 környéke az időszak), megleste egy színpadon a Santana akkori dobosának<sup>72</sup> felszerelését, megnyomkodta a bőrt, és attól kezdve ő is így hangolta a sajátját. Akkor épp az ellenkezője volt a trend: mindenki üvegre feszítette a felső bőrt. Béla fordítva: a felsők lazán leengedve, az alsókat húzta meg jobban. Megnyomkodtam a dobján a bőrt, és elkezdett lélegezni! Tudod, visszaszívta a levegőt, és ahogy visszaszívja, úgy szólal meg. Abban a pillanatban jön meg a hangja, ahogy visszaáll a bőr. Azóta én is így hangolom az összes dobomat. Nem kell totyakosra leengedni, csak addig, hogy az a bizonyos húzása meglegyen. Inkább alul kell hangolgatni.

**Rozsonits Tamás:**

Nem ragad oda a dobverőd?

**Németh Gábor:**

Nekem nem, én párnán is jól játszom. Azt is kigyakoroltam. Miért, ha seprűzöl, ott sem jön vissza? Seprűvel is meg kell tudni ugyan azt csinálni, mint a dobverővel.

---

<sup>70</sup> D. Nagy Lajos (1950) a Rolls Frakció énekese volt; a Bikini együttes frontembere.

<sup>71</sup> A Kormorán együttes (1976) etno-folk rockzenekar.

<sup>72</sup> Leon „Ndugu” Chancler (1952–2018) amerikai dobos.

**Rozsonits Tamás:**

Mindegyik hangszered elképesztően jól szólt, emlékszem, a Ludwig után a Bikiniben egy dupla Tama<sup>73</sup> Royal Start használtál, „Wild Cherry” színűt, gyönyörű volt... dupla nagydob, négy felső és két állótam.

**Németh Gábor:**

Minden hangszeremet nagyon szerettem és valóban: az összes jól szólt.

**Rozsonits Tamás:**

Egyszer azt mesélted, hogy egy-egy új dobszett kiválasztásakor a színük is izgat.

**Németh Gábor:**

Igen, ez így van. A mostani sárga Yamahát<sup>74</sup> is ezért szeretem.

**Rozsonits Tamás:**

Melyik volt eddig életed kedvenc dobfelszerelése?

**Németh Gábor:**

A bordó Premier. Az betyár volt! Juharfából készült. A Yamaha nyírfából épült, mostanában kezd megszólalni, két év után. Hamarosan lecserélem a bőroket, szerintem nagyot fog szólni! Amúgy pedig minden hangszert meg kell szokni. Ha megszoktad, nem hiányzik más. A méreteket, a távolságokat. Ahogy a pedálokat is. Ha hozzászoktál, arányosan tudsz rajta játszani, legyen meg a lábdob-pergő-tamok harmóniája, érezd, hogy mekkorát üssél oda. Ha megütöd a pergőt, az 120 decibel, attól elkezdhet énekelni egy-egy tam, na, akkor azt ki kell küszöbölni, és az én felszerelésem sok részből áll. Arról szó sem lehet, hogy dempferelek<sup>75</sup>. Az alapos hangoláshoz idő kell. A kihangosításhoz pedig megfelelő mikrofonok, mert akkorát szólnak a dobjaim, hogy azt pici mikrofonok képtelenek átvinni. Annyira mélyen, hogy ezek a kis kapszulák alkalmatlanok<sup>76</sup>. Az a huszonvalahány év, amit a piros Premierrel töltöttem, nagyon bennem maradt. Annak az érzete.

**Rozsonits Tamás:**

Hogyan és mikor lettél a patinás svájci Paiste cintányérgyár képviselője?

**Németh Gábor:**

1990-től, amikor minden átalakult. A FonTrade főnöke, Csider Karcsi kezdte forgalmazni hivatalosan itthon ezt a márkát, ő segített. Rendszeresen ellátnak új cintányérokka, most már egyenesen a gyárból kapom a készleteket. Őket igazából a lengyel piac érdekli, ami sokkal nagyobb, mint az itthoni. Én az SBB<sup>77</sup> miatt vagyok érdekelt a Paiste-nél.

**Rozsonits Tamás:**

Az SBB zenekarral hogyan kezdődött a kapcsolatot?

---

<sup>73</sup> Tama: 1965-ben, Japánban alapított hangszergyár.

<sup>74</sup> Yamaha: 1887-ben Japánban alapított hangszergyártó óriáscég, 1955-től motorkerékpárokat is gyárt.

<sup>75</sup> Dempferelés: a dob nem kívánt gerjedését megakadályozó tompító korongok ragasztós vagy pattintós változatban.

<sup>76</sup> A kisméretű mikrofonok frekvenciaátvitel nem alkalmas a dobok teljes hangspektrumának átvitelére.

<sup>77</sup> Az SBB (1971) egy lengyel progresszívrock-zenekar.

**Németh Gábor:**

2003-ban indult a történet, Drienyovszki Andris, ismert dzsessz-szervező segített. Megtudtam, hogy Ausztriába utazik dzsesszbulikat szervezni, akkor jelent meg a Németh Gábor Project első lemeze. Megkértem, hogy egyúttal minket is ajánljon Bécsben az ottani szervezőknek. Annál a beszélgetésnél azt mondta, hogy nagyon szeretné, ha én dobolnék az SBB-ben. (Ő volt az SBB magyarországi szervezője.) Mondtam, ha elintézi, részemről rendben. El is felejtettem, majd egy év múlva hívott, hogy jön az SBB, áll-e még a dolog? Kértem, küldjenek lemezeket, de annyira későn kaptam meg, hogy gyorsan le kellett írnom az egész műsort, lapozható, leporelló kottákban. A koncert előtt nálam próbáltunk egyet a Reaktor Stúdióban. Másnap leutaztunk Pécsre, ahol egy moziban játszottunk, még a csilláron is lógtak. Éjfélkor kezdtünk, és több mint három órát játszottunk. Jozef<sup>78</sup> és Lakis<sup>79</sup> meglepődtek, hogy van egy dobos, aki ilyen rövid felkészülés után végig tudja játszani a műsort. András fél év múlva hívott és közölte, hogy Paul Wertico,<sup>80</sup> Pat Metheny<sup>81</sup> korábbi dobosa helyett engem szeretnének hívni a zenekarba. Ettől kezdve vagyok a zenekar tagja. Az SBB 2010-től nem működik folyamatosan, de néhány koncert mindig van évente.

**Rozsonits Tamás:**

Miért kellett 2003-ig várni az első szólólemezed<sup>82</sup> megjelenésére?

**Németh Gábor:**

Negyvennyolc éves voltam, és elhatároztam, hogy annyi, másoknak felvett lemez után elkészítem a magamét is. 1976-ban a Konziban volt már saját zenekarom, három fúvóssal, basszusgitárossal, gitárossal, billentyűssel. Már akkor Billy Cobhamokat játszottunk, nagyon jó csapat volt. Nálunk próbáltunk Újpesten. Szóval épp itt volt az ideje, 2003-ban elkezdtem írni az első lemezem anyagát. Még abban az évben megjelent, és nagy sikert aratott. Az első számot (*Funky saxofon*) a rádiók rotációban játszották. A lemezbemutató koncertet felvette a Magyar Televízió, és egészben, vagy részleteiben többször le is adták. 2004-ben megírtam a második lemezemet,<sup>83</sup> aminek a lemezbemutató koncertjét szintén felvette a Magyar Televízió. A harmadik lemezem a közelmúltban jelent meg.<sup>84</sup>

**Rozsonits Tamás:**

A Crack Orcestra és az Art Reaktor hogyan jött létre?

**Németh Gábor:**

Az Art Reaktor a 1989-ben alakult. Varga Jani,<sup>85</sup> Szurcsik Józsi,<sup>86</sup> Mákó Miki<sup>87</sup> és Duncan Shiels<sup>88</sup> (sajnos már nincs köztünk) voltak a zenekar tagjai és én. Az Art

---

<sup>78</sup> József Skzek (1948) lengyel multi-instrumentalista, zeneszerző, énekes.

<sup>79</sup> Apostolis Antimos (1954) lengyel gitáros, dobos, billentyűs.

<sup>80</sup> Paul Wertico (1953) amerikai dobos.

<sup>81</sup> Pat Metheny (1954) többszörös Grammy-díjas amerikai dzsesszgitáros, zeneszerző.

<sup>82</sup> Németh Gábor Project: *Könnyű lépések* (2003)

<sup>83</sup> Németh Gábor Project: *Fehér színek* (2005)

<sup>84</sup> Németh Gábor Project: *Staféta* (2022)

<sup>85</sup> Varga János (1955) gitáros; játszott az East, az Art Reaktor, a Crack Orchestra, a Hobo Blues Band, a Cikk-Cakk Company zenekarokban, jelenleg a Varga János Projektben muzsikál.

<sup>86</sup> Szurcsik József (1959) Munkácsy Mihály-díjas grafikus, festőművész és performer.

<sup>87</sup> Mákó Miklós dzsessztrombita, előadóművész.

<sup>88</sup> Duncan Shiels angol újságíró, szövegíró, énekes.

Reactor, egy abszolút modern performansz volt, totál telt ház előtt játszottunk a Petőfi Csarnokban. Egy lemezünk készült. A Crack Orchestra korábban alakult, Varga János, Oláh Ali,<sup>89</sup> Muck Ferenc<sup>90</sup> voltak a zenésztársaim. Ezzel a formációval 1990-ben jelent meg egy lemezünk. Aztán következett a Beatrice másfél évig, majd a P. Mobilban játszottam tíz évig.

**Rozsonits Tamás:**

Milyen érzés volt a P. Mobil tagjának lenni, ahol a főnök, Schuster Lóri a Dinamitot annak idején folyamatosan támadta?

**Németh Gábor:**

Ezt addigra ezt elfelejtettük. Nagyon szerettem a P. Mobilban játszani, vidám volt a légkör, végigrohogtunk az egészet. Lórántal is jó a viszonyom. Jó csapat volt, minden bulit élveztünk. A legnagyobb az, hogy mindezt felelősségmentesen! Egyszerűen odamentem és lejátszottam a koncerteket – ennél nincs jobb! A tizedik buli után már tudtam, milyen összekötő szöveg következik, mikor és hogy számoljak be, és néztem, hogyan hajladoznak a kollégák a színpadon. Felvettük a *Honfoglalás* szimfonikus változatát, az nagyon komoly munka volt. A bemutatójára a Kongresszusi Központban került sor. A *Harci dobok* részt, amit én írtam, az Állami Hangverseny Zenekar üstdobosai játszották lemezre Törökbálinton. Nagyon alaposan készültem rá. Jó időszak volt! Közben működött a stúdióm és jött az iskola, a Kőbányai Zenei Stúdió, a MAROCK Egyesület, a Rádió Rock... csőstől minden.

**Rozsonits Tamás:**

Kőbányára Egon<sup>91</sup> hívott?

**Németh Gábor:**

Igen. 2007-ben meghalt Jávor Vili,<sup>92</sup> a helyére kerültem.

**Rozsonits Tamás:**

Hogyan emlékszel Póka Egonra?

**Németh Gábor:**

Nagyon jó barátok voltunk, családirag összejártunk. Az iskolai táborok is felejthetetlenek.

**Rozsonits Tamás:**

2016-ban hatalmas lendülettel indult a Rádió Rock, amit te mint alapító, a MAROCK Egyesület elnöke<sup>93</sup> indítottál el. Rendkívül szimpatikus volt az alapkonceptió, hogy a műsorban hallható zenék aránya 81-19% lesz a magyar zene javára és a műsoridőben a zene-szöveg aránypár pedig 80-20% a zene javára. Aztán vége lett. Miért?

**Németh Gábor:**

---

<sup>89</sup> Oláh Aladár billentyűs hangszeres előadóművész, játszott az East, az R-Go, Demjén Ferenc és más előadók lemezein.

<sup>90</sup> Muck Ferenc (1956) aMeRTon-díjas szaxofonos.

<sup>91</sup> Póka Egon (1953–2021) Máté Péter-díjas zenészerző, basszusgitáros, a Hobo Blues Band és a P. Mobil tagja volt, a Kőbányai Zenei Stúdió alapítója.

<sup>92</sup> Jávor Vilmos (1945–2007) dzsesszdobos.

<sup>93</sup> Vörös István (1955) énekes, gitáros, zenészerző, szövegíró, a Prognózis egykori vezetője.

Az anyagi problémák miatt. Nem jöttek a tervezett reklámbevételek, viszont a működési költségek adottak voltak: ki kellett fizetni a munkabéreket, az Antenna Hungáriának a sugárzási díjat, az Artisjusnak a szerzői jogdíjakat, a bérleti díjat, a rezsiköltséget és sorolhatnám. Egy hatalmas eredményünk van: a rockzene hallgatottsága, és népszerűsége ismét a megérdemelt helyére került. Beivódott a hallgatók agyába a magyar rockzene.

**Rozsonits Tamás:**

Akkor egy kicsit vidámabb téma: beszéljünk a tanításról, ami nagyon sok türelmet igényel. Szeretsz tanítani?

**Németh Gábor:**

Rám inkább az izgatott pörgés és a fegyelmezett odafigyelés jellemző, de ha tanítok, egészen megváltozom. A visszajelzések szerint nagyon szeretnek a növendékeim. Nálam megtanulnak dobolni. Ez a „trükk”. Türelmes vagyok velük, és rájuk bízom, mit kezdenek a saját életükkel. Nem vagyok erőszakos, hanem elmagyarázom mindenkinek, hogy mit veszíthet. Nem nekem gyakorolnak, hanem saját maguknak. Gondolja át minden növendékem, mennyire van szüksége erre az egészre.

**Rozsonits Tamás:**

Bukkant fel a tanári pályafutásod során olyan növendék, akire azt mondtad: istenáldotta tehetség?

**Németh Gábor:**

Talán kettő vagy három. Ők is olyanok voltak, mint én: abszolút beleálltak ebbe, és éjjel-nappal gyakoroltak.

**Rozsonits Tamás:**

A jó doboláshoz IQ, tehetség és szorgalom kell, na meg jó fizikum, ami neked mindig megvolt.

**Németh Gábor:**

Persze, mert folyamatosan végeztem fizikai munkát. Rövid ideig tornásztam, és jártam ökölvívó edzésekre is. Sokat súlyoztam, tizenhat éves koromban ötven kilóval bicepszeztam. Emellett kijártam a pályaudvarra vagonra rakni, hogy meg tudjam venni a dobomat. Az súlyos volt. Hatméteres, ázott pallókat pakoltam általában. Lent gúlába kellett rakni szabályosan, hogy levegőzzön. Ha nagyobb lendülettel fordultál vele, megpörgetett a tengelyed körül. Elvitt. Egy újpesti haverommal párban jártunk, úgy dolgoztunk, hogy a profi rakodók is csak bámultak! Négy óra alatt ketten kipakoltunk egy vagon. Kaptunk érte négyszáz forintot fejenként. 1971-ben. Egy alkalomra. Minden hétvégén, szombat-vasárnap ott voltam, hogy tudjak dobos venni. Iskolai szünetekben többször is.

**Rozsonits Tamás:**

Beszéljünk kicsit a magánéletről. Hányszor voltál nő?

**Németh Gábor:**

Egyszer.

**Rozsonits Tamás:**

Gyerekeid?

**Németh Gábor:**

Kettő. Egy fiam, Gábor, és egy lányom, Bianka. Lili, az unokám, már tizennyolc éves. Világbajnok balerina. Tavaly májusban a belgiumi világversenyen minden kategóriát megnyert a junior korosztályban. A klasszikus balettet és a könnyű műfajt is. Két aranyérmet szerzett. Lilike kijelentette, hogy ő lesz a világ legjobb balerinája. Semmi más nem érdekli, miközben szín kitűnő tanuló. Megy előre leszegett fejjel. Mint amilyen én voltam... mondtam a fiamnak, hogy az a dolgunk, hogy segítsük őt, mert nekem nem segített senki!

**Rozsonits Tamás:**

Te nagyon megszenvedtél azért, amit elértél!

**Németh Gábor:**

Meg! És mostanra érik be.

**Rozsonits Tamás:**

Közismert, hogy mennyire szereted a természet közelségét és az állatokat, Voltak-vannak is körülötted.

**Németh Gábor:**

Biatorbágyon lakom, gyönyörű környezetben a kutyusommal, aki hatvan kilós rottweiler, egy tündér baba. Beszélget és játszik velem, ugyanakkor úgy őrzi a házat, ahogy te is látod! Az életét odaadná értem. Huszonöt centis korában hoztam haza, azóta velem van, sok mindent megéltünk már együtt. Aki egy állatot magához vesz, az olyan felelősséggel jár, mintha a gyereke lenne. A lovamat is nagyon szerettem. Tizenhét évig voltunk együtt. Minden nap kijártam hozzá, és ráültem. Nagyon jó származású angol telivér kanca volt. Okosabb, mint bármelyik kutyám. Annyit foglalkoztam vele, hogy megértette az összes jelzésemet. Csak beszélni nem tudott.

**Rozsonits Tamás:**

Soha nem estél le róla? Nem volt baleseted?

**Németh Gábor:**

Dehogynem! Aki lovagol, számoljon ezzel. Az én lovam galoppozott korábban hat évig, ha beindult, úgy vágtatott, mint a szél! A hátsó lábai a csizmámat érték ilyenkor, hat és fél métereket ugrott vágta közben. Ötven-hatvan kilométer/óra sebességgel. Schuster Lóritól éppen a lovaglás miatt kaptam az „Őrnagy” becenevet.

**Rozsonits Tamás:**

Hogyan?

**Németh Gábor:**

A III. kerületben, a temető közelében volt akkoriban a próbatermünk, ott volt a lovarda is. Lóri unatkozott, és kijött, én meg éppen futószáraztam. A ló semmiképpen nem akarta megcsinálni, amit kértem tőle, és már habzott a szügye. Én meg csizmában, teljes lovas felszerelésben voltam, és láthatóan nagyon keményen bántam vele. Ez annyira tetszett Lórinak, hogy azonnal elkezdte mondogatni rám: „ez egy őrnagy”. Hát így.

**Rozsonits Tamás:**

Hogyan alakult ki a senkivel össze nem téveszthető stílusod, már ott kezdve, ahogy leülsz a hangszeredhez, ahogy bánsz vele, ahogy kommunikáltok, hogy a legnehezebb ritmusképleteket is könnyedén, mosolyogva játszod, semmi erőlködés, még a brutálisan sűrű ritmusoknál sem, azonnal lejön, hogy imádsz dobolni, mindezek mellett már az első ütésnél hallani, hogy aki dobol, az Németh Gábor. Tudatosan fejlesztetted?

**Németh Gábor:**

Csak élvezem, amit csinálok, ezt én nem gondolkodtam ki vagy gyakoroltam soha. Abban a pillanatban, amikor megszólal a zene, már élvezem. Az iskolában is mindenkinek azt mondom, ne úgy dobolj, hogy ütöd a pergőt és a lábcint, hozzá meg a nagydobot rúgod, hanem dobolj és hallgasd kívülről ezt a gyönyörűséget! Amit létrehozol! Mert az vagy te!

**Rozsonits Tamás:**

Az mitől függ, hogy fogod a dobverőt, és milyen rendszerben játszol? Tollsár, marokra, open-handed?<sup>94</sup> Mert mindegyiket használod.

**Németh Gábor:**

Már régóta open-handedben játszom, kivéve a swinget és azt így tanítom az iskolában is. Valójában mindegyiket tudom, szóval mindegy. Akár taktusonként is tudok váltani. Csak a jobb lábam marad állandó.

**Rozsonits Tamás:**

Hogyan jött az open-handed?

**Németh Gábor:**

Láttam élőben koncertezni Billy Cobhamet. 1983-ban járt először Magyarországon, Gödöllőn, a svájci rádió zenekarával.

**Rozsonits Tamás:**

Egyszer Vikidál Gyula is behangolta a dobodat.

**Németh Gábor:**

Nagyon kiszúrt velem: Veszprémben játszottunk a Dinamittal, akkor is a roadokkal ment le pakolni, mert szeretett velük járni. Elővette a dobkulcsomat, és be akarta hangolni az ottani zongorát, ami a színpadon állt. A dob hangoló kulccsal! Tök más méret. Eltörte. De előtte felhangolta a dobomat. Üvegre felhúzta a bőrt. Akkoriban napi két bulit játszottunk turnéban, nem volt beállítás. Fix stábbal jártunk, minden patentre beállítva, sürgősen volt a soundcheck. Felmegyek a színpadra, elkezdjük az első dalt, *Dinamit a vérem*, majd lefordultam a székről: mi van itt? Mintha téglát ütnék. Kinéztem oldalra a roadokra, rájuk üvöltöttem, hogy mit műveltek a dobommal? Mire ők: „Nem mi, a Vikidál!” Keresem, hol a dobkulcs? Válasz: kidobtuk, mert eltört. Azonnal kértem egy kombinált fogót, és számok közben, amit tudtam, próbáltam menteni. Egyszerűen nem tudtam játszani a hangszeremen, annyira megfeszítette a bőrt.

---

<sup>94</sup> Dobverőfogási módszerek.

**Rozsonits Tamás:**

Most milyen hangszert használasz?

**Németh Gábor:**

A sárga színű, Yamaha Stage Custom, nyírfá testű dobomat. Két nagydobos, hatalmas cucc, rengeteg tammal és cintányérokkal. Ma már olyan dobokat gyártanak, hogy elméletileg mindegyik jó kellene, hogy legyen. Van kétmillióért is dobszerelés, van négyszázezerért is pont abban a méretben és összeállításban, itt az számít, mi van ráírva, minek hívják. Az a legfontosabb, milyen bőrök vannak rajta, és ki ül mögötte, mert minden hangszer úgy szól, ahogy hozzá szólnak.

**Rozsonits Tamás:**

Milyen dobverőt használasz?

**Németh Gábor:**

Kiss, 15"-öst. Még most is. Kiss Jenő faesztergályos mester, sokáig a Keleti közelében, a Hernád utcában volt a műhelye, de mára elköltözött. Nekem elhozza, ha rendelek. Felhívom, azonnal mondja: „Németh úr? Viszem, hogyne!” 1972 óta az ő dobverőit használom.

**Rozsonits Tamás:**

2025-ben] ünnepled a kerek hetvenedik születésnapodat. Készülsz rá?

**Németh Gábor:**

Igen, egy születésnapi koncerttel, a Németh Gábor Projecttel a MOMkult színpadán november 14-én.